

Més soroll que nous musicals

CRÒNICA Discreta
actuació de Charles
Dutroït a Palau 100

|| **CÉSAR LÓPEZ ROSELL**
BARCELONA

Hi va haver de tot en la nit francesa de Palau 100, amb el *Gloria* de Poulenc i *Daphnis et Chloé* de Ravel. Però esperàvem més pel que fa a resultat conjunt del poder de la Royal Philharmonic i de les dues formacions de l'Orfeó Català en escena. Charles Dutroït tenia al davant armes de sobres per treure més bon partit al programa i encara que ell, els seus músics i els cors fossin repetidament aclamats, la vetllada de divendres passat a la nit va deixar la sensació que hi va haver més soroll que nous musicals.

El mestre Dutroït va fer la sensació d'haver treballat poc la tímbrica peça de Poulenc, estructurada al voltant del *Gloria in excelsis Deo*. Els millors moments, i els de més relaxació, van arribar amb la soprano lírica Nicole Cabell, que va brillar en totes les seves aparicions i va acoblar molt bé amb els cors. Aquests, amb un paper preponderant en l'obra, van complir amb la seva tasca d'acompanyament i en la interpretació de diversos passatges.

POTENCIAL DE L'ORQUESTRA // En la simfonia coreogràfica de Ravel, l'orquestra va mostrar el seu potencial amb destacades aportacions de flautes, oboès i clarinet, a més d'una contundent percussió. L'ús del cor com un instrument musical més, sense text de suport, va ser del millor de la nit, però la interpretació global va resultar un pèl llarga i reiterativa. Abans de la gala es va projectar *Dependència mútua*, obra de l'artista plàstica Eulàlia Valldosera. ≡